

Βογιατζίδης, Νεοελλ. Άνεκδ.

Δ.Ι.Ε.Ε. 76.21

Βενιαμίν
(ή Λέσβιος) 19 αἰ.

Ἐπαύθα δημοσιεύσαι εἰς τὴν γραμματικὴν ἐν κυν/σώ-
λει τοῦ 1812 φανένθ με ἀποδείκνυται μαριγώ-
μα ἐν κυδωνίας καὶ μετ' ἐντομενὴν Β. ὁ ἄσπετος
ἀνέκειν ἐς τοὺς μορφωμένους τοῦ γένους, τοὺς ὅσους οὐ
ἐν κυν/σώλει σαφὲς εἶχον ν' ἀναλάβῃ δύνω δεδωμένα. Οὕτω
φαίνεται ὅτι ἦλθεν εἰς φρασεολογίαν μετὰ τοὺς ἰδόντας τὴν
σχολὴν τῶν κυδωνιῶν. Κατὰ τὸν ἐυδόκην Βογιατζίδην ^(ἐνδ. ἀν. σ. 4) ὁ Β.
εἶναι ὁ Βενιαμίν ὁ Λέσβιος, ἀδάσκαλος σταγερῶν ἐν ἡ
σχολῇ τῶν κυδωνιῶν κατὰ τὸν εὐδόκην μάλιστα ὡς ἄλλος ἢ αἰρετι-
κός (βλ. ἐνδ. ἀνωτ. σ. 4-5).

